

det kommer i Sagmænds Hænder. Især saa det saaledes ud, da det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds talte, jeg stod med den Tanke, at skulde dette Forslag være traadt ud i Livet med alle disse Skavanter, saa det galt ud med Ægtefælsbet. Min eneste Trøst var, at det gaar ikke altid saa slemt, som Præsten præker. Nu, da jeg har hørt den ærede Ordfører, har jeg faaet et andet Indtryk, og det er det, at man ikke altid kan have den fuldeste Tillid til, hvad Sagmænd fortælle, thi de kunne ogsaa tage fejl. Den ærede Ordfører kom nemlig med saadanne Dplh'sninger i sit Genfvar, at jeg med min almindelige Vennefølelse synes, at det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds er gaaet fuldstændig i Vandet med sine Fortolkninger paa visse Punkter, og særlig hvor han gjorde sig lystig over den fornødne Gøne til at gøre sig forstaaelig. Smidlertid har jeg ikke taget Ordet for at gaa i Rette med det ærede Medlem, jeg mener, det er den ærede Ordførers Sag. Der var dog et Punkt, som berørte mig lidt, nemlig hvor han talte om, hvorledes Ægtefælsbet skulde indgaaes. Han syntes at sympatisere en Del med Loven, men der var eet, han syntes at ville slaa fast, og hvorved han efter min Mening vilde give Loven en Slags Gift eller snarere gøre Ægtefælsbet til en aldeles betydningsløs Handling. Det ærede Medlem vilde have slaaet fast, at det godt kunde indgaaes for Herredsfogeden en Gang ved Lejlighed. Det skulde altsaa være saadan en Tilfældighed, Folk kunde lade sig vie, naar de havde et andet Grinde ved Lejlighed, f. Eks. naar de skulde hen og betale et eller andet. Have vi et Grinde, kunne vi lade os vie med det samme, ellers kunne vi vente til en anden Gang. Vi kunne godt vente med at lade dette Ægtefælsbet konfirmere, vi kunne godt leve sammen uden hele den kirkelige Handling. Vi kunne vente til senere, saa kunne vi betale Pengene med det samme; vi kunne vente, til der kommer en passende Lejlighed, naar vi ikke have noget at forsømme dermed, og det har ingen Betydning, enten det sker i Ny eller Næ. Paa den Maade var det i alt Fald, det ærede Medlem vilde have det ordnet, naar vi skulde have borgerligt Ægtefælsbet, og til sidst kom han til det Resultat, at Parterne slet ikke behøvede at møde personligt; de kunde lade en Ægtefælsbetkontrakt udfærdige og tingløse og behøvede ikke at være personlig til Stede. Men jeg ser ikke rettere, end at dette vilde føre med sig, hvad vi alle-rede desværre ere komne alt for langt ind paa, at Folk flukte sammen og leve sammen, uden at noget virkeligt Ægtefælsbet er indgaaet.

Thi naar de saadan kunne faa en Ægtefælsbetkontrakt udstedt i al Stilhed, hvoraf ved saa Offentligheden, om der virkelig er indgaaet et Ægtefælsbet? Jeg spørger det ærede Medlem, om det er hans Mening, at han ønsker, at dette Samleved, som nu desværre kun er alt for hyppigt, skal drives videre, end det drives for Dæbliffet; thi jeg tror, at det drives allerede vidt nok nu. Jeg tror, at set baade fra et borgerligt og et kristeligt Synspunkt have vi det Præv at stille, at de, der ville bo sammen og leve sammen, maa ved en officiel Handling afgive den Erklæring, at det er deres faste Beslutning fra begge Sider at leve som Ægtefæller.

Mere har jeg ikke at sige til det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds. Naar jeg forlangte Ordet, før han kom til dette Punkt, var det derimod paa Grund af nogle Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (S. Holm). Ham kan jeg følge meget langt, omtrent lige til Slutningen. Alt hvad han udtalte om borgerligt Ægtefælsbet var som talt ud af mit Hjerte. Jeg kunde følge ham omtrent lige til Slutningen, nemlig til det Punkt, hvem der skulde ansætte Mænd til at foretage Vielsen. Han var af den Mening, at det var passende at lade en Mand i Sognet foretage Vielsen. Ogsaa saa langt kan jeg følge ham. Jeg tror dog ikke, at det vilde være heldigt at bestemme, at Sognefogederne skulde gøre det. Jeg tror, at Sognefogederne vilde være lidet skikkede til dette Hverv og have ringe Øyst dertil, og i Befolkningens Øjne vilde det maaske heller ikke være det heldigste, om en Mand, der har en Mængde Smaaerhverv, netop tillige skulde have denne efter min Mening betydningsfulde Bestilling. Jeg kan altsaa følge det ærede Medlem saa vidt, at vi maa have en bestemt Mand i Sognet til denne Bestilling — men naar han til Slutning udpegede denne Mand og mente, at det skulde være Sognepræsten, da stilles bore Veje, ikke fordi jeg vilde have noget særligt imod, at Præsten fik denne Bestilling, men jeg er en bestemt Modstander af, at Præsten skal være født til at have denne Bestilling. Skulle vi have borgerlig Vielse, maa vi ikke kludre den sammen, om jeg maa bruge det Udtryk, med den kirkelige. De, som ville nøjes med borgerlig Vielse, maa kunne nøjes med den, og de, der ville have kirkelig Vielse, maa have Ret til at faa den; men dersom Præsten skal være forpligtet til at udføre begge Dele, vil det ligge de fleste Præster saare nær at blande dem sammen og søge saa vidt mulig at lave een Handling